Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. C. Panfil)
Dosarul nr. 3r-1241/24 (2-24066673-02-3r-07102024)

D E C I Z I E

09 decembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Mîra Ghenadie
judecătorul Braga Angela și Sîrbu Victoria
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 septembrie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către Primarul General al mun. Chișinău și SA „Moldovagaz”, terț SRL „Valexcons”, cu privire la anularea actului administrativ individual,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La data de 17 iunie 2024 (conform plicului anexat) ***** s-a adresat în ordine de contencios administrativ cu o cerere de chemare în judecată către Primarul General al mun. Chișinău și SA „Moldovagaz”, terț SRL „Valexcons”, solicitând:

- anularea certificatului de urbanism nr. 0002952 din 25.03.2024 pentru construirea conductei de gaze naturale spre 2 case de locuit de tip duplex, cuplate S+D+P+2E, din*****.

Concomitent cu această cerință, reclamantul a solicitat și suspendarea executării certificatului de urbanism nr. 0002952 din 25.03.2024 pentru construirea conductei de gaze naturale spre 2 case de locuit de tip duplex, cuplate S+D+P+2E, din*****, făcând referire la art. 172 din Codul administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 septembrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de ***** privind suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată de ***** împotriva Primarului General al mun. Chișinău și SA „Moldovagaz”, terț SRL „Valexcons” privind anularea actului administrativ individual favorabil.

Solicitarea recurentului:

La data de 25 septembrie 2024, *****, a depus recurs asupra încheierii primei instanțe, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 septembrie 2024, cu admiterea cererii.

La data de 07 octombrie 2024 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Mîra Ghenadie și Braga Angela.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat argumente cu privire la fondul cauzei, invocate în cererea de chemare în judecată, explicând că în acest sens, în cuprinsul cererii de suspendare, a argumentat temeinic necesitatea de suspendare a certificatului de urbanism nr. 0002952 din 26.03.2024 pentru construirea conductei de gaze naturale spre 2 case de locuit de tip duplex, cuplate S+D+P+2E, din*****, totodată reiterează că Agenția pentru Supraveghere Tehnică a dispus sistarea lucrărilor.

Consideră că, încălcările indicate în cererea de chemare în judecată şi datele constatatoare cu privire la construcţia de pe terenul cu nr. cad. ***** din str. *****, mun. Chişinău, reprezintă argumente temeinice despre existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea certificatului de urbanism nr. 0002952 din 26.03.2024 pentru construirea conductei de gaze naturale.

Susține reclamantul că, reieșind din faptul că construcţia se edifică în mod ilegal, fapt constatat de autorităţile corespunzătoare, la caz, Inspecţia Naţionlă pentru Securitatea Tehnică, aceasta va fi conectată la gaze naturale, ce va produce prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Invocă că, referitor la alegațiile Primarului General al mun. Chişinău, precum că nu s-a demonstrat dreptul personal vătămat prin prisma art. 17 Cod administrativ, explică că actele care au fost anexate la cererea de chemare în judecată, prin care s-a solicitat suspendarea actului menţionat, dovedesc dreptul vătămat al recurentului, întrucât vizavi de casa recurentului, au demarat lucrările de construcţie a unui bloc locativ (2 case de locuit de tip duplex, cuplate S+D+P+2E), din *****; în acest sens, încălcând grav, dreptul de vecinătate, dreptul la un trai decent si dreptul la viata privată a recurentului.

La data de 22 octombrie 2024, Primarul General al mun. Chișinău a depus referință asupra cererii de recurs declarate de *****

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești

împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 septembrie 2024, a fost atacat de ***** la data de 25 septembrie 2024, din care considerent, Colegiul consideră că recursul declarat de ***** este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Iar alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, (2) Instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces. (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris. (4) După finalizarea procedurii de soluţionare a recursului împotriva încheierii judecătoreşti, dosarul judiciar se transmite instanţei competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, la 17 iunie 2024 ***** s-a adresat în ordine de contencios administrativ cu o cerere de chemare în judecată către Primarul General al mun. Chișinău și SA „Moldovagaz”, terț SRL „Valexcons”, solicitând anularea certificatului de urbanism nr. 0002952 din 25.03.2024 pentru construirea conductei de gaze naturale spre 2 case de locuit de tip duplex, cuplate S+D+P+2E, din*****.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul ***** a solicitat și suspendarea executării certificatului de urbanism nr. 0002952 din 25.03.2024 pentru construirea conductei de gaze naturale spre 2 case de locuit de tip duplex, cuplate S+D+P+2E, din*****.

Prima instanță, prin încheierea din 20 septembrie 2024, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ înaintată de *****.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 25 septembrie 2024, ***** a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.214 alin. (1) Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de

judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Conform art.172 Cod administrativ, (1) Dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. (2) Motivele suspendării sînt: a) *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, recurentul ***** a invocat potrivit cererii de suspendare raportat la prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ, dovada că ilegalitatea actului rezultă din faptul că construcția situată pe adresa*****, nr. cadastral ***** se edifică cu încălcări grave ale certificatului de urbanism pentru proiectare și autorizației de construire, considerând în acest sens că construcția de referință este una ilegală, în acest sens intervenind și Agenția pentru Supraveghere Tehnică, deși

alegațiile respective nu pot fi reținute drept întemeiate de instanța de recurs, întrucât acestea urmează a fi analizate la etapa cercetării fondului cauzei, fiind prematură o expunere în această privință la etapa examinării chestiunii privind suspendarea executării actului administrativ, dat fiind faptul că la această fază al procesului, la momentul examinării chestiunii cu privire la suspendarea executării actului administrativ, instanța nu poate atinge chestiuni ce vizează legalitatea actului administrativ – în special edificarea construcției contrar certificatului de urbanism și autorizației de construcție.

Astfel, instanța de recurs la această etapă este în imposibilitate de a le acorda o apreciere suficient de obiectivă, acestea urmând a fi cercetate și apreciate în cadrul judecării fondului cauzei, urmare a verificării stării de fapt și de drept a situației litigioase.

Or, argumentele reclamantului prin prisma art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ, urmează a se referi la aparenţa de nelegalitate a actului administrativ contestat și nicidecum să nu privească însuşi fondul aspectului litigios, care se analizează în cadrul acţiunii în contestare, care în opinia Completului judiciar specializat – nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat la această etapă.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul prezentei cauze, din studierea sumară a înscrisurilor în limita împuternicirilor acordate de legiuitor instanței de judecată la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea certificatului de urbanism nr. 0002952 din 25.03.2024.

Având în vedere că examinarea cererii de suspendare, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului, în prezenta speţă în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea certificatului de urbanism nr. 0002952 din 25.03.2024.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat în cauză din acest motiv, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Astfel, reieșind din faptul că legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existenţa unui caz bine justificat, cît şi a iminenţei producerii pagubei, întrucît eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecinţă directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat

reţine că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Instanța de recurs evidențiază că, prin cererea privind suspendarea executării certificatului de urbanism nr. 0002952 din 25.03.2024, recurentul a invocat că pericolul producerii unor prejudicii ireparabile prin însăși conectarea construcției edificate în opinia recurentului în mod ilegal la agentul de gaze naturale.

Potrivit art. 2 Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie nr. 163 din 09.07.2010, certificatul de urbanism pentru proiectare este act cu caracter reglementator, eliberat de către emitent, *prin care se fac cunoscute solicitantului (beneficiarului) prescripţiile şi elementele ce caracterizează regimul juridic, economic, tehnic şi arhitectural-urbanistic al unui imobil/teren*, stabilite prin documentaţia de urbanism şi de amenajare a teritoriului, şi care permite elaborarea documentaţiei de proiect.

Potrivit art. 4 alin. (1) Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie nr. 163 din 09.07.2010, certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează în baza documentaţiei de urbanism şi de amenajare a teritoriului.

Iar alin. (6) al aceleiași reglementări prevede că, în cazul emiterii certificatului de urbanism pentru proiectare pentru imobilele/terenurile amplasate în zonele asupra cărora s-a instituit prin documentaţia de urbanism şi de amenajare a teritoriului un regim special, emitentul va obţine avizele prevăzute de legislaţie.

Potrivit art. 5 alin. (5) Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie nr. 163 din 09.07.2010, *termenul de valabilitate a certificatului de urbanism pentru proiectare se consideră consumat după obținerea autorizației de construire*.

Completul specializat în acest sens urmează să accentueze că, motivele invocate de ***** nu sunt plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar condițiile indicate în art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie și dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente.

Sub acest aspect, instanţa de recurs reţine că, în speță nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, care ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună

suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată şi argumentată existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat şi nici probat în regim suficient de obiectiv şi convingător, deşi sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Dealtfel, recurgerea la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului execuţional al actului administrativ, se poate asigura doar în condiţiile în care, reclamantul justifică pertinent şi concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conţinutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar şi legătura de cauzalitate directă a efectului execuţional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Completul de judecată reţine că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă şi convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

Din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 septembrie 2024, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 septembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii: Braga Angela

Sîrbu Victoria